

[Halvgaard]

til at etablere sig. Det ville være meget let, for man vidste på forhånd, hvor meget man fik. Kunne man ikke tiltrække et tilstrækkeligt antal elever, så var der ikke basis for skolen, og så kunne man altså ikke opretholde den. Men var der stor tilslutning til en skole med de foreliggende finansieringsmuligheder, ja, så var der ingen vanskeligheder.

Men som sagt, på grund af de nuværende forhold i samfundet kan fremskridtspartiet ikke støtte de foreliggende forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal starte med at takke undervisningsministeren for gennemgangen af, på hvilken måde det ene af de to forslag, vi behandler, er i modstrid med skolestøtteloven. Nu har forslagsstillerne ment, at det var det ikke, og det kan vi jo i det mindste få opklaret i uddannelsesudvalget. Det kunne rejse den meget interessante debat, om de partier, der fremsætter dette forslag, ønsker at ændre skolestøtteloven og i givet fald, i hvilken retning de ønsker at ændre den. Det kunne give os en ganske interessant debat, synes jeg nok.

Jeg vil godt sige, at fra socialistisk folkepartis side mener vi, at der er meget stor forskel på at tale om et frit skolevalg, når det drejer sig om børn i den undervisningspligtige alder, hvor der står i grundloven, at det offentlige skal sørge for, at der er fri undervisning til alle børn, og når det drejer sig om unge mennesker, der ikke mere er i den undervisningspligtige alder, og hvor det frie skolevalg er en illusion for de 20-30 pct., som vi ikke har nogen rimelige uddannelses-tilbud til i det hele taget, og for de 4.000-5.000, der får afslag på deres ansøgninger til EFG-uddannelserne. Hvad er det for et frit skolevalg? Hvis alle 16-19-årige kunne vælge den ungdomsuddannelse, de gerne ville have, så ville jeg være med til at diskutere frit skolevalg. Men dette synes jeg er noget snak.

Det, der er tale om, er, at man i et af de mest velstillede amter i landet skal have et ekstra frit skolevalg for de mest privilegerede af vore unge mennesker, og det er altså ikke SFs politik på ungdomsskoleområdet, som vi synes er det allermest sårbare, vi har i øjeblikket, for det er i denne alder, vore unge mennesker bliver slået i stykker. Men det er ikke disse unge mennesker, der får valget

mellem Rungsted Statsskole og Nordsjællands Gymnasium. Det er de unge mennesker, der slet ikke får noget tilbud i det hele taget.

Derfor synes jeg, det er interessant, at et par af de partier, der står bag forslaget til folketingsbeslutning om ungdomsuddannelser til alle, har været med til at fremsætte dette forslag. Jeg skal ikke kritisere de partier, der ikke står bag ungdomsuddannelsesforslaget, fordi de har givet udtryk for deres uddannelsespolitiske synspunkter i den anledning. Det er ærlig snak, at man foretrækker at interessere sig for denne gruppe unge mennesker. Det gør man så, og det synes jeg er i orden. Men fra de andre partiers side, og det gælder altså venstre og kristeligt folkeparti, synes jeg at dette er noget snak.

Jeg vil godt sige, at hvis dette forslag var kommet, før amtet havde lavet sine udbygningsplaner, hvis der havde været tale om en fornuftig finansiering, og hvis amtet havde haft mulighed for virkelig at tage planerne med i de andre udbygningsplaner, så ville vi principielt i socialistisk folkeparti ikke have noget imod, at der var et privat gymnasium hist og her, det kan ligesom på grundskoleområdet godt være med til at inspirere til nogle ting. Men jeg vil da godt påpege, det må jo så blive min opgave i denne debat, at netop i det samme område ligger der altså allerede ét gymnasium, nemlig Det frie Gymnasium, som har nok så trange kår, og som vi mener bør overleve, og som allerede er etableret.

For os betyder det også noget, at der står i beslutningsforslaget om ungdomsuddannelserne, at den samlede udbygning af uddannelserne for de aldersgrupper, vi taler om her, skal ske i et samarbejde mellem staten og amterne. Efter de informationer, jeg har fra Frederiksborg amt, mangler der en udbygning af EFG-tilbud. Det er karakteristisk, at de samme partier, som fremsætter disse forslag, i indtil flere på hinanden følgende gymnasiedebatter fra denne talerstol har kritiseret, at gymnasierne var blevet sådan, at de gav anledning til, at over 40 pct. af en ungdomsårgang gik i gymnasiet. Det gælder åbenbart ikke for Frederiksborg amt. Der må de altså godt gå, og dér må de godt få meget at vælge imellem. Jeg synes, det er klassepolitik på de unges vegne, og vi kan ikke støtte forslagen.